

Dacă vorbim de procedeele artistice, de imaginile poetice, întrebuițate de Vapțarov în poeziile sale, traducerea lor este o problemă destul de dificilă. Imaginile lui Vapțarov sunt foarte concise, scurte, clare. Tinând seama de deosebirea dintre cele două limbi — e cam greu să realizezi aceste lucruri într-o traducere. Imaginile poetice din poeziile amintite mai sus sunt redată destul de clar, destul de apropiat de original. În unele locuri, pentru a păstra aceeași imagine poetică ca în original, a fost nevoie cu unel: strofe să capete în traducere o formă mai dezvoltată.

Citeodată, cum am văzut și la Maria Banuș, sau la Nina Cassian, unele imagini poetice, în traducere sunt stilizate mult, sunt poate chiar mai clar ca în original, unele idei sunt mai accentuate, s-au găsit cuvinte mai nimerite în limba română care fac versul mai puternic, mai muzical. Se înțelege că asemenea fenomene, întâlnim rar. Acesta este meritul traducătorilor noștri și dovedește că au lucrat conștiincios și cu spirit de răspundere.

Deoarece Vlaicu Birna nu cunoaște limba, el nu poate să pătrundă în imaginile poetice, să-și dea seama ce cuvînt poate fi neglijat și care trebuie neapărat tradus ca originalul să nu sufere. Astfel în poezia « Amintire » este neglijat numai cuvîntul « cind ». După acest cuvînt urmează o serie de tablouri ale primăverii, strîns legate de el. « Cind » în această suită de tablouri ne arată timpul și cauza acțiunii. Deoarece acest cuvînt nu este tradus se pierde din continuitate, tablourile se succed fără o legătură vitală.

Как бързо се раждаше
трескава жажда
На пролет,
когато шумолят
листама на двора
в простора
когато се срещащите
ято от птици.

(Cit de repeede se năștea
setea mistuitoare de viață
primăvara,
cind foșnesc
frunzele în curte
in văzduh
cind
săgetează-un stol de păsărele)

Iată traducere:

Dar' primăvara,
setea de viață
e mai fierbinte
e mai mistuitoare
Grădinile
cu frunza foșnită
și-n largul cerului
săgetă un stol de rînduine.

E clar că nu avem nici continuitatea tablourilor și nici exactitatea din original. În original această strofă este despărțită de restul poeziei pentru a scoate în evidență contrastul dintre frumusețea naturii și durerea princinuită de moartea tovarășului iubit. Traducerea nu ține seamă de acest lucru, dă totul ca un monolit, pierzindu-se astfel din efectul originalului. Aceste lucruri neînsemnătate la prima vedere, au totuși o importanță deosebită, deoarece ele redau și caracteristica poeziei văpțaroiene. Aceleași greșeli se întâlnesc și în « Istoria ». Sensul strofei este redat greșit.

Като мухи сме мрели есен
жените виели по задушница
Изкарали плача на песен
Но само бурена ги слуша

(Ca muștele muream toamna,
Femeile boceau la moși (simbăta morților)
transformau plânsul lor în cîntec
dar numai buruienile le ascultau)

Iată traducerea:

Muream ca muștele cînd vine toamna,
femeile boceau pe largi moșii
și plânsul lor era cînt de parastas
și buruiana doar le asculta.